

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/1162/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122345274
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122345274.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Obec Lom nad Rimavicou, 976 53 Lom nad Rimavicou 13, IČO: 00 313 556, právne zastúpený: Advokátska kancelária Krnáč s. r. o., Námestie slobody 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 232 293, proti povinnému: U. U., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX N. nad C. XXX, právne zastúpený: Centrum právnej pomoci, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 30 798 841, o vymoženie 16 012,98 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Ján Debnár, Krné 84, 962 12 Detva, IČO: 37 820 478, pod sp. zn. 199EX 701/22, o návrhu na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Ek/1162/2022 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 14.10.2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v** a nárok na náhradu trov sťažnostného konania vo výške 206,16 eur, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 14.10.2022 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a uložil mu povinnosť nahradiť oprávnenému trovy exekučného konania vo výške 206,16 eur. V odôvodnení rozhodnutia, aplikujúc ustanovenia § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie, podaný v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, je nedôvodný. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Predmetná exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2022 a vykonateľnosť dňa 10.05.2022, a ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému istinu vo výške 16012,98 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16012,98 od 18.02.2020 do zaplatenia. Krajský súd v Banskej Bystrici výrokom I. rozsudku č. k. 14Co/2/2022 potvrdil exekučný titul. Povinný sa bránil voči začatej exekúcii tým, že namietal postup súdu prvej inštancie pri vykonanom dokazovaní a skutočnosť, že oprávnenému spôsobil len škodu, o ktorej rozhodol súd v trestnom konaní, a túto škodu oprávnenému zaplatil. Vyšší súdny úradník poukázal, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom (porovnaj uznesenie Ústavného súdu

SR, sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019). Exekučný súd tak nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného/ titulu, zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov a postupom orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky konania a rozhodnutia, a teda ani rušiť rozhodnutia iných orgánov. Vyšší súdny úradník sa preto nezaoberal povinnými namietanými skutočnosťami, nakoľko by tým riešil otázky konania, rozhodnutia a postupu príslušného orgánu v inom konaní, resp. súd by sa tak zaoberal otázkami, na ktoré nemá kompetenciu, keďže úlohou exekučného konania nie je opätovné riešenie sporov, resp. skúmanie postupu orgánov a rozhodnutí vydaných v iných konaniach a ich prípadné rušenie, ale nútený výkon nárokov priznaných právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi. Ani podané dovolanie voči rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/2/2022, s návrhom na jeho odklad vykonateľnosti, nevyhodnotil vyšší súdny úradník ako relevantný dôvod zastavenia exekúcie, a to ani podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Zákonodarcu výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, no z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejmé, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. S určitosťou však medzi ne nemožno zaradiť podanie dovolania voči právoplatnému a vykonateľnému rozsudku a návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok konania pred dovolacím súdom. Až v prípade, že by výsledkom konania dovolacieho súdu bolo rozhodnutie, ktorým by bolo dovolaniu vyhovené, t.j. exekučný titul by bol zrušený, resp. zmenený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, avšak nie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, ale podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu). Ďalej vyšší súdny úradník zdôraznil, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení povinného zaťažuje povinného a ten súdu nepreukázal podanie dovolania, ani návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, resp. doručenie príslušnému súdu. Dôkazy za účastníkov konania exekučný súd nevyhľadáva a nezabezpečuje. No aj v prípade, že by povinný podanie dovolania a návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu preukázal, nemožno ich považovať za relevantný dôvod zastavenia exekúcie, ako už bolo vyššie uvedené. Predloženie rozhodnutia o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, by bolo dôvodom len na postup podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku (vydanie upovedomenia o odklade exekúcie súdnym exekútorom). Keďže povinný vo svojom podaní nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, vyšší súdny úradník jeho návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v celkovej výške 206,16 eur (1x 160,17 eur- podanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie + 1 x 11,63 eur- režijný paušál za rok 2022 + 34,36 eur- DPH), vzhľadom k tomu, že ide o účelne vynaložené trovy exekučného konania v dôsledku úspechu oprávneného v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie a na ich úhradu zaviazal povinného.

2/ Proti rozhodnutiu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. V nej zopakoval, že dňa 21.06.2022 podal proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/2/2022 z 29.03.2022 dovolanie spolu s návrhom na odklad jeho vykonateľnosti. Na základe výčitky súdu, že nepredložil dovolanie, na ktoré sa v návrhu na zastavenie exekúcie odvolával, ho súdu predložil ako prílohu tejto sťažnosti. Aby nezmeškal lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, musel v návrhu spomenúť ako dôvod podané dovolanie, aj keď o ňom Najvyšší súd Slovenskej republiky nerozhodol a nemohol tým pádom predložiť skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti povinný navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica vydal uznesenie, ktorým exekúciu zastaví.

3/ K sťažnosti povinného sa vyjadril oprávnený tak, že sa s právnym názorom súdu v napadnutom uznesení v celom rozsahu stotožňuje. Sťažnosť povinného sa obmedzuje len na reprodukciu skutočností, tvrdených zo strany povinného v priebehu celého konania, ktoré oprávnený považuje za účelové, s úmyslom oddialiť jeho plnenie na základe exekučného titulu. V sťažnosti neuviedol povinný žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by boli dôvodné a ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu, keďže namieta postup súdu prvej inštancie a skutočnosť, že oprávnenému spôsobil len škodu, o ktorej

rozhodol súd v trestnom konaní a túto oprávnenému zaplatil. Predmetná argumentácia je nedôvodná a bola zahrnutá už v odvolaní povinného, ktoré ako žalovaný podal voči rozhodnutiu prvostupňového súdu, a s ktorou sa vysporiadal už Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd. Z uvedeného dôvodu je aj dovolanie povinného ako právne bezzákladové a nedôvodné a nepredstavuje dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. O dovolaní, ani o návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu súd doposiaľ nerozhodol. Na základe uvedených skutočností oprávnený nesúhlasil so zastavením exekúcie a považoval sťažnosť povinného za nedôvodnú. Žiadal ju preto zamietnuť a priznať mu trovy právneho zastúpenia za vyjadrenie k sťažnosti v celkovej výške 206,16 eur (odmena 160,17 eur + 11,63 eur ako režijný paušál + 34,36 eur ako 20% DPH).

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným v sťažnosti sudca nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dopĺňa nasledovné.

9/ Ako vyplýva z obsahu spisu exekučným titulom je v danom prípade rozsudok Okresného súdu Brezno, č. k. 5C/27/2020-151 zo dňa 16.07.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14Co/2/2022-244 zo dňa 29.03.2022. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 10.06.2022, domáhal vymoženia 16 012,98 eur s príslušenstvom na základe vyššie uvedeného exekučného titulu.

10/ Povinný svoju sťažnosť obmedzil už len na tvrdenie o podanom dovolaní, ktoré súdu zároveň na dôkaz jeho existencie predložil, majúc za to, že predstavuje skutočnosť predstavujúcu zánik vymáhaného nároku. Sudca nepovažoval podané dovolanie, bez ohľadu na to, že ho súdu v sťažnosti predložil, za takú skutočnosť, ktorá by v tomto štádiu exekučného konania predstavovala dôvod zastavenia exekúcie súdom, čo už správne a vyčerpávajúcom spôsobom vyhodnotil vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení. Preto naň sudca v celom rozsahu odkazuje a dodáva, že zánik vymáhaného nároku ako dôvod zastavenia exekúcie je vymedzený ustanovením § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, čím sa má na mysli zánik dlhu podľa príslušných hmotno-právnych ustanovení (§ 559 až §

587 Občianskeho zákonníka alebo § 324 až § 364 Obchodného zákonníka). Podané dovolanie však nie je žiadnym z hmotnoprávných dôvodov zániku dlhu a nemožno ho považovať ani za (inú) skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, nakoľko podľa konštantnej judikatúry podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004). V zmysle § 228 CSP je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu záväzné pre strany, ako aj pre všetky orgány verejnej moci, vrátane exekučného súdu. V exekučnom konaní (tak ako v každom civilnom procese v zmysle čl. 6 základných princípov CSP) platí, že účastníci majú rovné postavenie, a teda zákon chráni záujmy účastníkov stojacich na strane povinného rovnako ako záujmy účastníkov stojacich na strane oprávneného. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13.07.2000 sa „výkon vykonateľného rozhodnutia súdu musí považovať za integrálnu súčasť súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, inak záruky, ktorými toto ustanovenie v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy SR vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne“. Oprávnený, v prospech ktorého už bola exekúcia nariadená, a ktorý disponuje vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ktorého vykonateľnosť nebola dovolaním odložená (povinný takú skutočnosť nepreukázal) má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo. Iba v prípade, že by skutočne došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (preukázanie tejto skutočnosti je na povinnom, nakoľko je to v jeho záujme), vydal by exekútor upovedomenie o odklade exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, pričom počas odkladu exekúcie súdny exekútor nevykonáva úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho exekúcii. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu však spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie, nezakladá jej trvalú a definitívnu neprípustnosť.

11/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody, keď podanie dovolania voči exekučnému titulu samo o sebe nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu a teda nepredstavuje dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, sudca vyhodnotil sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu, sp. zn. 3Ek/1162/2022 zo dňa 14.10.2022 ako nedôvodnú a podľa § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

12/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

13/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

14/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

15/ Právny zástupca oprávneného, ktorý bol v sťažnostnom konaní úspešný, si v rámci vyjadrenia k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 206,16 eur. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Vychádzajúc z predmetu exekučného konania (16 012,98 eur), priznal sudca oprávnenému podľa §

199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 160,17 eur a 11,63 eur ako režijný paušál za rok 2022 + 20% DPH (34,36 eur). Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 206,16 eur priznané mu týmto rozhodnutím budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (